

אנשים ובתים

מטולה מושבה קטנה. כארבעים משפחות איכרים ומשפחות אחדות של בעלי מקצועות ובה בתי האיכרים, בית הכנסת, בתים של פקידות יק"א.

בתי הפקידות היו "בית שתי הקומות" - אותו בית שגרנו בו גכ אנחנו שנים מספר, שהיה בית שני מהכניסה הראשית למושבה, מצד ימין. קונתו הראשונה קימורים וקשתות, ומדרגות תלולות, כמו סולם, הובילו לקומתו השניה. ארבע דירות היו בבית זה, וגרו בהן בעלי תפקידים במושבה.

משהתרבו אורחים במטולה והורגש צורך במקום לינה, הפך בית זה לבית מלון. את המלון ניהלה משפחת חיימוביץ - זוג נחמד בלי ילדים, שלפני כן היו בעלי משק במושבה. בית שני היה בית מרקחת שאליו עברנו כאשר קיבלנו משק במטולה.

בחצר הבית היה בניין גדול ארוך שנבנה לייבוש טבק. אבא גידר חלקה מאחורי הבית ונטענו בה עצי פרי - תפוחים ואגסים.⁵

בית פקידות נוסף משמש היום את המועצה המקומית של מטולה. גם בניין האבן הבודד שניצב בכניסה למושבה על המדרון הפונה לכפר אָבֶל וכפר גלעדי, היה שייך לפקידות. הבניין כלל שני חדרים ובאחד כן החדרים גר הנפח של מטולה, נפתלי פרוטופוביץ עם משפחתו. הנפחיה עם והמפוח הגדול היתה במבנה ארעי חשוך מצורך לבניין האבן. החדר השני נמסר למגורים לאנשים שונים.

במרכז המושבה ניצב בניין בית הכנסת. בהיות רוב האיכרים דתיים היווה בית הכנסת את מרכז החיים הציבוריים.

ליד בית הכנסת היתה מעין סימטה ובה דירות. חדרים אחדים, בעצם, בהם גרו אנשים בעלי מקצועות שונים. אחדים מביניהם זכורים לי. גר שם סלים רינו שהיה פחח וגם סָפֶר. אנו הילדים היינו אוספים קופסאות מסרדינים, מתיכים ומוכרים לו את העופרת. היינו גם מכינים בעצמנו סביבונים מעופרת זו, יוצקים עופרת מותכת לתוך תבנית עשויה עץ עם האותיות נ.ג.ה.פ. ומוציאים מהתבנית סביבון תוצרת עצמית.

היה שעה-יוסל. את תפקידו אינני זוכר. היה לו כינוי "קוך-לפל" - כף בחישה. הוא ידע תמיד הכל, מה נעשה אצל כל אחד, ומכאן הכינוי.

בעל מקצוע נוסף היה אברהם זמירלי. שמו בא לו מעיר מוצאו - איזמיר. זמירלי היה בנאי במקצועו, ואילו יהושע כורדי, שמוצאו מכורדיסטאן עסק במסחר. היה לבוש כאפיה ועגאל כדרך הערבים. דיבר עברית בקושי. יהושע כורדי היה קונה תרנגולות בכפרי הערביים ומוכר אותן במושבה. היה הולך